



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 327/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpenej JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, Majerníkova 3/A, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaniach sp. zn. 5S/138/2017 a sp. zn. 2S/151/2017 a Správneho súdu Bratislava v konaní sp. zn. BA-5S/138/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom všeobecných súdov v konaniach uvedených v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje prikázať Správnemu súdu Bratislava konať v konaní sp. zn. BA-5S/138/2017 bez zbytočných prietáhov. Žiada tiež priznanie finančného zadost'učinenia 4 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľka argumentuje, že je ako vlastník susedných pozemkov účastníkom konania pred Správnym súdom Bratislava pod sp. zn. BA-5S/138/2017. Toto súdne konanie bolo pôvodne vedené v dvoch samostatných konaniach na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/138/2017 a sp. zn. 2S/151/2017. Predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti územného rozhodnutia. Správny súd nariadil prvé pojednávanie až na 4. marec 2026 (t. j. po deviatich rokoch od začatia súdneho konania), ktoré bolo odročené bez prejednávania veci na 29. apríl 2026 a nie je isté, či v tomto termíne dôjde k prejednaniu žaloby. Do nariadenia prvého termínu pojednávania správny súd v podstate len doručoval žalobu, vyjadrenia účastníkov konania a rozhodol o spojení oboch konaní. Je neakceptovateľné, aby správny súd nevedel rozhodnúť vec ani po deviatich rokoch od podania žaloby.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

4. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

5. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

6. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014). Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

7. Ústavný súd zistil, že sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepriložila žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhl (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom.

8. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom.

9. Z dôvodu existencie uvedeného nedostatku ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí. Sťažovateľke, samozrejme, odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátila novou ústavnou sťažnosťou (splňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu

všeobecného súdu konajúceho v jej veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu